

1053**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 29 października 1999 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy zniszczeniu towaru, zrzeczeniu na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie.

Na podstawie art. 188 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na zniszczenie towaru składa wniosek do organu celnego właściwego ze względu na planowane miejsce zniszczenia towaru. Wzór wniosku o wydanie pozwolenia na zniszczenie towaru stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) w przypadku towarów składowanych czasowo — kopię deklaracji skróconej lub innego dokumentu wykorzystanego w charakterze deklaracji skróconej, w których zostały ujęte towary przeznaczone do zniszczenia,
- 2) w przypadku towarów objętych procedurą celną — kopię zgłoszenia celnego, na którego podstawie towary zostały objęte procedurą,
- 3) w przypadku towarów, którym nadano przeznaczenie wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctwowego — kopię dokumentu przewozowego,
- 4) upoważnienie — w przypadku złożenia wniosku przez przedstawiciela.

§ 2. Organ celny może uzależnić wydanie pozwolenia na zniszczenie towaru od uzyskania przez osobę, o której mowa w § 1, decyzji właściwych organów administracji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715), zezwalającej na zniszczenie towaru oraz określającej sposób i warunki jego zniszczenia.

§ 3. Organ celny wydaje pozwolenie na zniszczenie towaru według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w art. 186 § 4 Kodeksu celnego, organ celny może wystąpić do organów, o których mowa w § 2, o wydanie decyzji określającej sposób i warunki zniszczenia towaru.

§ 5. Osoba, której organ celny wydał pozwolenie na zniszczenie towaru lub której nakazał zniszczenie towaru, obowiązana jest do zawiadomienia organu celnego

o planowanym terminie zniszczenia towaru, nie później niż 7 dni przed tym terminem.

§ 6. 1. Zniszczenie towaru następuje pod nadzorem organu celnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Organ celny może odstąpić od nadzoru nad zniszczeniem towaru, jeżeli czynności tej dokonują wyspecjalizowane jednostki, powołane do niszczenia określonego rodzaju towarów.

3. Osoba, która otrzymała pozwolenie na zniszczenie towaru, może być obecna przy jego zniszczeniu. Uprawnienie to przysługuje również osobie, której nakazano zniszczenie towaru.

§ 7. 1. Osoba, o której mowa w § 5, zobowiązana jest do przedstawienia organowi celnemu, który wydał pozwolenie na zniszczenie towaru lub który nakazał jego zniszczenie, protokołu zniszczenia towaru określającego w szczególności osobę, która dokonała zniszczenia towaru, dokładny sposób zniszczenia oraz opis odpadów i pozostałości pochodzących ze zniszczenia.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, powinien zostać podpisany przez osobę, która dokonała zniszczenia towarów.

3. Jeden egzemplarz protokołu ze zniszczenia towaru należy przekazać organowi celnemu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia dokonania zniszczenia.

§ 8. W przypadku zniszczenia towaru objętego uprzednio gospodarczą procedurą celną, organ celny, o którym mowa w § 7 ust. 1, przekazuje niezwłocznie kopię protokołu zniszczenia towaru organowi celnemu, który wydał pozwolenie na korzystanie z gospodarczej procedury celnej.

§ 9. Koszty transportu, przechowania, zniszczenia i opłaty za czynności kontroli celnej ponosi osoba, która otrzymała pozwolenie na zniszczenie towaru, lub osoba, której organ celny nakazał zniszczenie towaru.

§ 10. Przepisy rozporządzenia dotyczące zniszczenia towarów stosuje się także do zniszczenia towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym.

§ 11. 1. Właściciel towaru lub osoba przez niego upoważniona może za zgodą organu celnego zrzec się towaru na rzecz Skarbu Państwa.

2. Organ celny nie może przyjąć towaru na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli towar objęty jest ograniczeniami wynikającymi z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub przepisów odrębnych.

3. Wniosek o wyrażenie zgody na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę osoby zrzekającej się towaru,
- 2) nazwę i opis towaru,
- 3) określenie ilości i masy towaru,
- 4) elementy kalkulacyjne:
 - a) kod taryfy celnej,
 - b) stawkę celną,
 - c) wartość celną ustaloną według kursu waluty na dzień złożenia wniosku,
 - d) inne elementy niezbędne do ustalenia należności celnych przywozowych,
- 5) oświadczenie stwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 2,
- 6) oświadczenie o nieodpłatnym zrzeczeniu się towaru na rzecz Skarbu Państwa.

4. Organ celny, w drodze decyzji, przyjmuje towar lub odmawia wyrażenia zgody na przyjęcie towaru na rzecz Skarbu Państwa. Organ celny, przyjmując towar na rzecz Skarbu Państwa, rozstrzyga o dopuszczeniu towaru do obrotu oraz o zwolnieniu towaru od cła na podstawie art. 190 § 1 pkt 26 Kodeksu celnego.

§ 12. Osobą obowiązującą do dokonania powrotnego wywozu jest osoba, która wprowadziła towary na polski obszar celny lub przejęła odpowiedzialność za towary po ich wprowadzeniu.

§ 13. 1. Towary niekrajowe przedstawione organowi celnemu, którym nie zostało uprzednio nadane żadne przeznaczenie celne, mogą zostać powrotnie wywiezione tylko przez ten urząd celny graniczny, przez który zostały wprowadzone na polski obszar celny, z zastrzeżeniem § 14 pkt 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoba wprowadzająca towary na polski obszar celny lub osoba, która przejęła odpowiedzialność za towary po ich wprowadzeniu, o zamiarze powrotnego wywozu powiadamia organ celny w formie ustnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, organ celny wyraża zgodę na powrotny wywóz towarów w formie ustnej. Nadanie towarom przeznaczenia powrotnego wywozu należy odnotować we właściwej ewidencji prowadzonej przez organ celny.

§ 14. W przypadku gdy:

1) towary, o których mowa w § 13 ust. 1, mają zostać powrotnie wywiezione poza polski obszar celny przez inny urząd celny niż ten, przez który zostały wprowadzone na polski obszar celny, lub

2) towary niekrajowe wprowadzone na polski obszar celny były objęte procedurą tranzytu, która została zakończona w urzędzie celnym wewnętrznym, a towarom tym nie nadano innego przeznaczenia celnego lub nadano przeznaczenie wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego

— powrotny wywóz tych towarów powinien odbywać się pod procedurą tranzytu.

§ 15. 1. Powrotny wywóz towarów niekrajowych wprowadzonych do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego w sposób określony w art. 36 § 1 pkt 2 Kodeksu celnego, do których podczas pozostawiania tam nie miał zastosowania art. 177 § 1 pkt 1 i 3—7 Kodeksu celnego, nie wymaga ich przedstawienia organowi celnemu, o ile wyprowadzenie towarów nie spowoduje przejazdu przez inną część polskiego obszaru celnego.

2. Podmiot prowadzący działalność w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctowym dokonuje adnotacji o nadaniu towarom przeznaczenia powrotnego wywozu w ewidencji towarowej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoba wprowadzająca towary na polski obszar celny lub osoba, która przejęła odpowiedzialność za towary po ich wprowadzeniu, obowiązana jest przed wyprowadzeniem towarów dostarczyć organowi celnemu kopię dokumentu przewozowego.

4. § 13 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 16. W przypadku gdy wyprowadzenie z wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego towarów, o których mowa w § 15, spowoduje przejazd przez inną część polskiego obszaru celnego, powrotny wywóz tych towarów powinien odbywać się pod procedurą tranzytu.

§ 17. 1. Towary niekrajowe wyprowadzane z wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego ustanowionego na terenie lotniczego, morskiego lub rzeczno-go przejścia granicznego, zakupione przez podróżnych, mogą zostać powrotnie wywiezione bez przedstawiania ich organowi celnemu.

2. Powrotny wywóz towarów, o których mowa w ust. 1, powinien zostać dokonany przez urząd celny właściwy miejscowo dla danego wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego.

3. Osoba prowadząca działalność w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctowym informuje urząd celny, o którym mowa w ust. 2, o towarach powrotnie wywiezionych przez podróżnych, w trybie i na zasadach uzgodnionych z organem celnym.

§ 18. 1. Jeżeli mają zostać powrotnie wywiezione:

- 1) towary niekrajowe objęte procedurą składu celnego,
- 2) produkty kompensacyjne powstałe w procedurze uszlachetnienia czynnego w systemie zawieszek albo towary w stanie nie zmienionym lub znajdujące się na pośrednim etapie przetwarzania objęte tą procedurą,
- 3) produkty przetworzone powstałe w procedurze przetwarzania pod kontrolą celną albo towary w stanie nie zmienionym lub znajdujące się na pośrednim etapie przetwarzania objęte tą procedurą,
- 4) towary objęte procedurą odprawy czasowej,
- 5) towary dopuszczone do obrotu, w przypadkach określonych w art. 88 Kodeksu celnego,
- 6) odpady i pozostałości pochodzące ze zniszczenia towarów, o których mowa w art. 186 § 5 Kodeksu celnego,

— osoba, o której mowa w § 12, powinna złożyć wniosek o nadanie im przeznaczenia celnego powrotnego wywozu na formularzu lub zestawie SAD, określonym w przepisach dotyczących zgłoszeń celnych.

2. Jeżeli powrotny wywóz towarów, o których mowa w ust. 1, następuje w urzędzie celnym granicznym, w dokumencie SAD złożonym z kart 1, 1A, 2 i 3 należy wypełnić następujące pola: 1—3, 5—9, 11, 12, 14, 16, 17, 17a, 18—25, 28, 29, 31—33, 34a, 35, 37, 38, 41, 42, 44—46, 49 i 54.

3. Jeżeli powrotny wywóz towarów, o których mowa w ust. 1, następuje w urzędzie celnym wewnętrznym i w charakterze dokumentu tranzytowego występuje dokument SAD, w dokumencie tym złożonym z kart 1, 1A, 2, 3, 4 i 5 należy wypełnić następujące pola: 1—3, 5—9, 11, 12, 14—17, 17a, 18—25, 28, 29, 31—33, 34a, 35, 37, 38, 40—42, 44—46, 49—56.

4. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy powrotny wywóz towarów, o których mowa w ust. 1, następuje w urzędzie celnym wewnętrznym i w charakterze dokumentu tranzytowego występuje inny dokument niż dokument SAD.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2—4, sposób wypełnienia pól w dokumencie SAD oraz obieg kart regulują przepisy dotyczące zgłoszeń celnych.

6. Do dokumentu SAD należy dołączyć w szczególności:

- 1) fakturę, fakturę prowizoryczną albo fakturę pro forma,
- 2) specyfikację towarów, jeżeli faktura nie spełnia roli specyfikacji,
- 3) upoważnienie do złożenia wniosku o nadanie towarom przeznaczenia powrotnego wywozu, jeżeli wniosek składany jest przez przedstawiciela,
- 4) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie przepisów szczególnych bądź odrębnych.

§ 19. Jeżeli do dokonania zgłoszenia celnego o objęcie procedurą celną towarów, które mają być powrotnie wywiezione, przepisy odrębne wymagają formy pisemnej, to zgłoszenie tych towarów do powrotnego wywozu powinno zostać dokonane także w formie pisemnej.

§ 20. Nadanie towarowi przeznaczenia celnego powrotnego wywozu następuje pod warunkiem, że towar ten opuści polski obszar celny w takim stanie, w jakim znajdował się w chwili złożenia wniosku o powrotny wywóz.

§ 21. 1. Powrotny wywóz uważa się za dokonany z chwilą faktycznego przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Środek przewozowy, na którym lub za pomocą którego nastąpiło wyprowadzenie towarów z polskiego obszaru celnego, po przekroczeniu granicy państwowej nie może zostać uznany za polski obszar celny, bez względu na to, w jakim kraju lub pod jaką banderą jest zarejestrowany.

§ 22. W sprawach wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

§ 23. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Cef z dnia 23 września 1997 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy zniszczeniu towarów, zrzeczeniu się na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie (Monitor Polski Nr 76, poz. 716 i z 1998 r. Nr 43, poz. 617).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 29 października 1999 r. (poz. 1053)

Załącznik nr 1

Wzór

.....
(miejsowość i data)

.....
imię, nazwisko albo nazwa wnioskodawcy

.....
miejsce zamieszkania albo siedziba wnioskodawcy
osoby składającej wniosek (pieczęć firmy)

Dyrektor Urzędu Celnego
w.....

WNIOSEK o wydanie pozwolenia na zniszczenie towaru

1. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania albo nazwa i siedziba osoby uprawnionej do dysponowania towarem:

.....
.....

2. Sytuacja prawna towaru:

towar składowany czasowo,

towar objęty procedurą celną :

.....
(należy określić, jaką procedurą objęty jest towar, oraz podać datę i nr dokumentu, na podstawie którego nastąpiło objęcie),

towarowi nadano inne przeznaczenie celne:

.....
(należy określić przeznaczenie celne oraz podać datę jego nadania).

inny:

.....

3. Opis towaru przeznaczonego do zniszczenia:

.....
.....

4. Kod taryfy celnej towaru przeznaczonego do zniszczenia:

.....

5. Ilość (j.m.) i masa towaru:

.....

6. Wartość celna towaru:

.....

7. Planowany termin zniszczenia:

.....

8. Planowane miejsce zniszczenia:

.....

9. Opis przypuszczalnych odpadów i pozostałości pochodzących ze zniszczenia:

.....
.....
.....
.....

10. Przyczyny zniszczenia towarów:

.....
.....
.....

11. Sposób zniszczenia towarów:

.....
.....
.....

12. Inne informacje:

.....
.....
.....

Oświadczam, że pokryję koszty związane z przechowaniem, transportem, zniszczeniem oraz uiszczę opłatę za czynności kontroli celnej.

.....
(podpis osoby uprawnionej
lub jej przedstawiciela)

Wzór

.....
(miejsowość i data).....
(organ celny wydający pozwolenie).....
(numer pozwolenia)**POZWOLENIE
na zniszczenie towaru**

Na podstawie art. 186 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802), § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 października 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy zniszczeniu towaru, zrzeczeniu na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie (Dz. U. Nr 92, poz. 1053) oraz art. 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) w związku z art. 262 Kodeksu celnego, Dyrektor Urzędu Celnego w po rozpatrzeniu wniosku nr z dnia postanawia udzielić pozwolenia:

.....
(imię, nazwisko albo nazwa osoby, której wydaje się pozwolenie).....
(adres zamieszkania albo siedziba osoby, której wydaje się pozwolenie)

na zniszczenie towaru w terminie do dnia

1. Sytuacja prawna towaru:

.....

2. Opis towaru przeznaczonego do zniszczenia:

.....
.....

3. Kod taryfy celnej towaru przeznaczonego do zniszczenia:

.....

4. Ilość (j.m.) i masa towaru:

.....

5. Wartość celna towaru:

.....

6. Inne informacje:

.....
.....
.....

7. Sposób zniszczenia:

.....
.....
.....

Uzasadnienie

.....
.....
.....
.....

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Prezesa Głównego Urzędu Celnego, za pośrednictwem organu celnego, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

.....
(podpis i pieczęć organu celnego)